

“मीठे बच्चे- देही-अभिमानी बन अनि शीतल हुनेछौ, विकारको दुर्गन्ध निस्कनेछ, अन्तर्मुखी हुनेछौ, फूल बन्नेछौ ।”

प्रश्न:- बापदादा सबै बच्चाहरूलाई कुनचाहिँ दुई वरदान दिनुहुन्छ ? त्यसलाई स्वरूपमा ल्याउने विधि के हो ?

उत्तर:- बाबा सबै बच्चाहरूलाई शान्ति र सुखको वरदान दिनुहुन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू, तिमी शान्तिमा रहने अभ्यास गर । कसैले उल्टो-सुल्टो बोल्थो भने तिमीले जवाफ नदेऊ । तिमीले शान्त रहनु छ । फाल्तू परचिन्तनका कुरा गर्नु हुँदैन । कसैलाई पनि दुःख दिनु हुँदैन । मुखबाट केही नबोली मौनमा रह्यौ भने यी दुवै वरदान स्वरूपमा आउनेछन् ।

ओम् शान्ति । मीठा प्यारा बच्चाहरू, कहिले सम्मुख हुन्छन्, कहिले टाढा जान्छन् । सम्मुख उनै रहन्छन् जसले याद गर्छन् किनकि यादको यात्रामा नै सबै कुरा समाहित हुन्छ । गायन पनि छ- नजर से निहाल (नजरबाट तृप्त) । आत्माको नजर जान्छ परमपितामा, बाँकी उनलाई केही पनि राम्रो लाग्दैन । उहाँलाई याद गर्नाले विकर्म विनाश हुन्छ । त्यसैले आफूमाथि कति धेरै खबरदारी राख्नुपर्छ । याद गरिएन भने मायाले सम्भन्छ- यिनीहरूको योग टुटेको छ अनि उसले आफूतिर खिन्छ । केही न केही उल्टो कर्म गराइदिन्छ । यसरी बाबाको निन्दा गराइदिन्छ । भक्तिमार्गमा गायन छ- बाबा, मेरो त एक हजुर दोस्रो न कोही । तब बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू, लक्ष्य धेरै उच्च छ । काम गर्दा पनि बाबालाई याद गर्नु- यो हो उच्चभन्दा उच्च लक्ष्य (मंजिल) । यसमा अभ्यास (प्राक्टिस) धेरै चाहिन्छ । नत्र भने निन्दक बन्न पुग्छन्, उल्टो काम गर्नेवाला । सम्भ, कसैमा क्रोध आयो, आपसमा लडाईं भगडा गर्छन् भने निन्दा गरायो नि, यसमा बडो खबरदारी राख्नु छ । आफ्नो गृहस्थ व्यवहारमा रहेर पनि बुद्धि बाबामा लगाउनु छ । यस्तो पनि होइन, कोही सम्पूर्ण भइसकेको छ । छैन । देही-अभिमानी बन्ने कोशिश गर्नुपर्छ । देह-अभिमानमा आउनाले केही न केही उल्टो कर्म गर्छन् अर्थात् बाबाको निन्दा गराउँछन् । बाबा भन्नुहुन्छ- यस्ता सतगुरुको निन्दा गराउनेवाला लक्ष्मी-नारायण बन्ने स्थान (ठौर) पाउन सक्दैनन् । त्यसैले पूरा पुरुषार्थ गरिरहनुपर्छ, यसबाट तिमी धेरै शीतल बन्नेछौ । पाँच विकारको कुरा सबै निस्केर जानेछ । बाबाबाट धेरै तागत मिल्नेछ । काम-काज पनि गर्नु छ । बाबा कर्म नगर, यस्तो भन्नुहुन्छ । त्यहाँ त तिम्रो कर्म, अकर्म हुनेछ । कलियुगमा जो कर्म हुन्छन्, ती विकर्म हुन्छन् । अहिले संगमयुगमा तिमीले सिक्नुपर्छ । त्यहाँ सिक्नुपर्ने कुरा नै हुँदैन । यहाँको शिक्षा नै त्यहाँ साथ चल्छ । बाबा बच्चाहरूलाई सम्भाउनुहुन्छ- बहिर्मुखता राम्रो हुँदैन । अन्तर्मुखी भव । अब त्यो पनि समय आउनेछ, तिमी बच्चाहरू अन्तर्मुखी रहनेछौ । केवल बाबा बाहेक अरू केही पनि याद आउने छैन । तिमी आउँदा पनि यस्तै थियौ, कसैको याद थिएन । गर्भबाट जब बाहिर निस्कियौ तब यी मेरा आमा-बुवा हुन्, यी फलाना हुन् भन्ने थाहा भयो । अब फेरि जाने पनि यसरी नै हो । हामी एक बाबाका हौं र उहाँ बाहेक अरू कोही बुद्धिमा न आओस् । छन त समय बाँकी छ तर पुरुषार्थ त पूरा गर्नु छ । शरीरको त कुनै भरोसा छैन । कोशिश गरिरहनुपर्छ, घरमा पनि धेरै शान्ति हुनुपर्छ, क्लेश नहोस् । नत्र भने सबैले भन्नेछन् यिनमा कति अशान्ति छ । तिमी बच्चाहरू त बिल्कुल शान्त रहनुपर्छ । तिमी शान्तिको वर्सा लिइरहेका छौ नि । अहिले तिमी रहन्छौ काँडाको बीचमा । फूलको बीचमा छैनौ । काँडाको बीचमा रहेर फूल बन्नु छ । काँडाको काँडा नै रहनु छैन । जति तिमी बाबालाई याद गर्छौ त्यति शान्त रहनेछौ । कसैले उल्टो-सुल्टो बोले पनि तिमी शान्तिमा रहनू । आत्मा हो नै शान्त । आत्माको स्वधर्म हो शान्त । तिमी जान्दछौ- अब हामीलाई त्यो घरमा जानु छ । बाबा पनि हुनुहुन्छ शान्तिका सागर । उहाँ भन्नुहुन्छ- तिमी पनि शान्तिका सागर बन्नुपर्छ । फाल्तू परचिन्तनका कुराले धेरै नोक्सान गर्छ । बाबा निर्देशन दिनुहुन्छ- यस्तो कुरा गर्नु हुँदैन, यसबाट तिमी बाबाको निन्दा गराउँछौ । शान्तिमा कुनै निन्दा वा विकर्म हुँदैन । बाबालाई याद गर्दै रहनाले विकर्म विनाश हुनेछ । अशान्त न स्वयम् हुनु छ, न अरूलाई गर्नु छ । कसैलाई दुःख दिएमा आत्मा दुःखी हुन्छ । धेरै छन् जसले रिपोर्ट लेख्छन्- बाबा, यिनी घरमा आएपछि धमचक्र मच्चाउँछन् । बाबा लेख्नुहुन्छ- तिमी आफ्नो शान्ति स्वधर्ममा रहनुपर्छ । हातमताईको कहानी पनि छ नि, उनलाई भने तिमीले मुखमा मुहलरा राख्यौ भने (मौन रहेमा) आवाज नै निस्कदैन । बोल्न सक्दैनौ ।

तिमी बच्चाहरू शान्तिमा रहनुपर्छ । मनुष्य शान्तिको लागि धेरै धक्का खान्छन् । तिमी बच्चाहरू जान्दछौ- हाम्रा मीठा बाबा शान्तिका सागर हुनुहुन्छ । शान्ति गराउँदा-गराउँदा विश्वमा शान्ति स्थापना गराउनुहुन्छ । आफ्नो भविष्य पदलाई पनि याद गर । त्यहाँ हुन्छ नै एक धर्म, अर्को कुनै धर्म हुँदैन । त्यसलाई नै विश्वमा शान्ति भनिन्छ ।

फेरि जब अरू-अरू धर्म आउँछन् तब हंगामा हुन्छ । अहिले कति शान्ति रहन्छ । सम्झन्छौं- हाम्रो घर त्यही हो । हाम्रो स्वधर्म हो शान्त । यस्तो त भनिदैन शरीरको स्वधर्म शान्त हो । शरीर त विनाशी चीज हो, आत्मा अविनाशी चीज हो । जति समय आत्मा त्यहाँ रहन्छ त्यतिसम्म कति शान्त रहन्छ । यहाँ त सारा दुनियाँमा अशान्ति छ, त्यसैले शान्ति मागिरहन्छन् । कोही सधैं शान्तमा (शान्तिधाममा) रहन चाहन्छ, यो त हुन सक्दैन । हुन त ६३ जन्म त्यहाँ रहन्छन् फेरि पनि आउनु अवश्य पर्छ । आफ्नो पार्ट दुःख-सुखको बजाएर फेरि जान्छन् । ड्रामालाई राम्रोसँग ध्यानमा राख्नुपर्छ ।

तिमी बच्चाहरूको पनि ध्यानमा रहोस्, बाबा हामीलाई वरदान दिनुहुन्छ- सुख र शान्तिको । ब्रह्माको आत्माले पनि सबै सुन्दछ । सबैभन्दा नजिक त यिनको कानले सुन्दछ । यिनको मुख कान भन्दा पनि नजिक छ । तिम्रो फेरि यति टाढा छ । यिनले छिटै सुन्छन् । सबै कुरा धेरै सम्झन सक्छन् । बाबा भन्नुहुन्छ- मीठा प्यारा बच्चाहरू ! मीठा, प्यारा त सबैलाई भन्नुहुन्छ किनकि बच्चाहरू त सबै हुन् । जति पनि जीवआत्मा छन् ती सबै बाबाका बच्चा अविनाशी छन् । शरीर त विनाशी छ । बाबा अविनाशी हुनुहुन्छ । बच्चा आत्माहरू पनि अविनाशी छन् । बाबा त बच्चाहरूसँग कुराकानी गर्नुहुन्छ- यसलाई भनिन्छ रूहानी ज्ञान । परम आत्मा बसेर आत्माहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ । बाबाको प्यार त छ नै । जति पनि सबै आत्माहरू छन्, छन् त तमोप्रधान छन् । जान्दछौं- यी सबै जब घरमा थिए तब सतोप्रधान थिए । सबैलाई कल्प-कल्प म आएर शान्तिको मार्ग बताउँछु । वर दिनुपर्ने कुरा होइन । यस्तो भन्नु हुन्न धनवान् भव, आयुष्मान् भव । होइन । सत्ययुगमा तिमी यस्तै थियौ तर आशीर्वाद दिदैनन् । कृपा वा आशीर्वाद माग्नु हुँदैन । बाबा, पिता पनि हुनुहुन्छ, शिक्षक पनि हुनुहुन्छ- यही कुरा याद गर्नु छ । ओहो ! शिवबाबा, बाबा पनि हुनुहुन्छ, शिक्षक पनि हुनुहुन्छ, ज्ञानका सागर पनि हुनुहुन्छ । बाबा नै बसेर आफ्नो र रचनाको आदि-मध्य-अन्त्यको ज्ञान सुनाउनुहुन्छ, जसबाट तिमी चक्रवर्ती महाराजा बन्दछौ । यो सारा अलराउण्ड चक्र हो नि । बाबा सम्झाउनुहुन्छ यस समय सारा दुनियाँ रावण राज्यमा छ । रावण केवल लंकामा छैन । यो हो बेहदको लंका । चारैतिर पानी छ । सारा लंका रावणको थियो, अब फेरि रामको बन्दछ । लंका त सुनको थियो । त्यहाँ (सत्ययुगमा) सुन धेरै हुन्छ । एक उदाहरण पनि बताउँछन् । ध्यानमा गयो, त्यहाँ एक सुनको ईटा देख्यो । जसरी यहाँ माटोको हुन्छ, त्यहाँ सुनको हुन्छ । यो ख्याल गन्यो सुन लिएर जाऊँ । कस्तो-कस्तो नाटक बनाएका छन् । भारतखण्ड त प्रसिद्ध छ अरू खण्डमा यति हीरा-जुहारत हुँदैन । बाबा भन्नुहुन्छ- म सबैलाई फर्काएर लैजान्छु, गाइड बनेर । हिंड बच्चाहरू, अब घर जानु छ । आत्माहरू पतित छन्, पावन नबनिकन घरमा जान सक्दैनन् । पतितलाई पावन बनाउनेवाला एक बाबा नै हुनुहुन्छ । त्यसैले सबै यहाँ नै छन् । फर्केर कोही पनि जान सक्दैनन् । नियमले नै भन्दैन । बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू, मायाले तिमीलाई अरू जोडले देह-अभिमानमा ल्याउने छ । बाबालाई याद गर्न दिदैन । तिमी खबरदार रहनु छ । यसमा नै युद्ध छ । आँखाले धेरै धोका दिन्छ । यी आँखालाई नियन्त्रण (अधिकार) मा राख्नु छ । देखिएको छ भाइ-बहिनीमा पनि दृष्टि ठीक रहँदैन, त्यसैले अब सम्झाइन्छ- भाइ-भाइ सम्भ । अरू त सबै भन्छन् हामी सबै भाइ-भाइ हौं । तर केही पनि बुझ्दैनन् । जसरी भ्यागुता ट्राँ-ट्राँ गर्छन्, अर्थ केही पनि बुझ्दैनन् । अहिले तिमीले हरेक कुराको यथार्थ अर्थ बुझेका छौ ।

बाबाले मीठा प्यारा बच्चाहरूलाई बसेर सम्झाउनुहुन्छ- तिमी भक्तिमार्गमा पनि आशिक थियौ, माशुकलाई याद गर्दथ्यौ । दुःखमा तुरुन्तै उहाँलाई याद गर्छन्- हाय राम ! हे भगवान् दया गर ! स्वर्गमा त यस्तो कहिल्यै भनिदैन । त्यहाँ रावणराज्य नै हुँदैन । तिमीलाई रामराज्यमा लिएर जानुहुन्छ भने उहाँको मतमा चलनुपर्छ नि । अहिले तिमीलाई मिल्छ ईश्वरीय मत फेरि मिल्नेछ दैवी मत । यस कल्याणकारी संगमयुगलाई कसैले पनि जान्दैनन् किनकि सबैलाई बताइएको छ, कलियुग अभै सानो बच्चा छ । लाखौं वर्ष बाँकी छ । बाबा भन्नुहुन्छ यो हो भक्तिको घोर अंधारो । ज्ञान हो उज्यालो । ड्रामा अनुसार भक्तिको पनि पार्ट छ, यो फेरि पनि हुनेछ । अब तिमी सम्झन्छौं- भगवान् मिलिसकेपछि भट्किनुपर्ने आवश्यकता छैन । तिमी भन्दछौ, हामी जान्छौ बाबाको पास अथवा बापदादाको पास । यी कुराहरूलाई अरूले त बुझ्न सक्दैनन् । तिमीहरूमा पनि जसलाई पूरा निश्चय हुँदैन तिनलाई मायाले एकदम हप गरिदिन्छ । एकदम हात्तीलाई गोहीले हप गर्छ । आश्चर्यवत् सुनन्ती... पुराना त गइसके, उनको पनि गायन छ, राम्रा-राम्रा महारथीहरूलाई मायाले हराइदिन्छ । बाबालाई लेख्छन्- बाबा, हजुर आफ्नो मायालाई नपठाउनुहोस् । अरे, यो मेरो कहाँ हो र ! रावणले आफ्नो राज्य गर्छ, हामी आफ्नो राज्य स्थापना गरिरहेका छौं । यो

परम्परादेखि चल्दै आएको छ । रावण नै तिम्रो सबैभन्दा ठूलो दुश्मन हो । जान्दछन्- रावण दुश्मन हो, त्यसैले त्यसलाई हर वर्ष जलाउँछन् । मैसुरमा त दशैं धेरै मनाउँछन्, केही पनि बुझ्दैनन् । तिम्रो नाम हो शिवशक्ति सेना । उनीहरूले फेरि नाम बाँदर सेना राखेका छन् । तिमी जान्दछौ- अवश्य हामी बाँदर जस्तै थियौं, अब शिव बाबासँग शक्ति लिइरहेका छौं, रावण माथि विजय प्राप्त गर्न । बाबाले नै आएर राजयोग सिकाउनुहुन्छ । यसमा कथाहरू पनि अनेक बनाएका छन् । अमर कथा पनि भन्छन् । तिमी जान्दछौ- बाबा हामीलाई अमर कथा सुनाउनुहुन्छ । बाँकी कुनै पहाड आदिमा सुनाउनुहुन्न । भन्दछन्- शंकरले पार्वतीलाई अमरकथा सुनाए । शिव शंकरको चित्र पनि राख्छन् । दुवैलाई मिलाइदिएका छन् । यो सबै हो भक्तिमार्ग । दिन-प्रतिदिन सबै तमोप्रधान हुँदै गएका छन् । सतोप्रधानबाट सतो भएपछि दुई कला कम हुन्छ । त्रेतालाई पनि वास्तवमा स्वर्ग भनिदैन । बाबा आउनुहुन्छ तिमी बच्चाहरूलाई स्वर्गवासी बनाउन । बाबा जान्नुहुन्छ- ब्राह्मण कुल र सूर्यवंशी-चन्द्रवंशी कुल दुवै स्थापना भइरहेका छन् । रामचन्द्रलाई क्षत्रियको निशानी दिइएको छ । तिमी सबै क्षत्रिय हौ नि, माया माथि विजय प्राप्त गर्छौ । कम अङ्कबाट पास हुनेलाई चन्द्रवंशी भनिन्छ, त्यसैले रामलाई बाण आदि दिइएको छ । हिंसा त त्रेतामा पनि हुँदैन । गायन पनि छ- राम राजा, राम प्रजा... तर यो क्षत्रियपनको निशानी दिइएको छ । त्यसैले मनुष्य अलमलमा पर्छन् । यी हतियार आदि हुँदैनन् । शक्तिहरूका लागि पनि अस्त्र-शस्त्र (कटारी) आदि देखाउँछन् । तर केही पनि बुझ्दैनन् । तिमी बच्चाहरूले अहिले बुझिसकेको छौ- बाबा ज्ञानको सागर, हुनुहुन्छ । त्यसैले बाबाले नै आदि-मध्य-अन्त्यको रहस्य सम्झाउनुहुन्छ । बेहदका बाबाको बच्चाहरूमा जुन प्रेम छ, त्यो हदको पिताको हुन सक्दैन । २१ जन्मको लागि बच्चाहरूलाई सुखी बनाइदिनुहुन्छ । त्यसैले बाबा प्यारो हुनुहुन्छ नि ! कति प्यारो हुनुहुन्छ बाबा, उहाँले तिम्रा सबै दुःख दूर गरिदिनुहुन्छ । सुखको वर्सा मिल्दछ । त्यहाँ दुःखको नाम निशान हुँदैन । अब यो बुद्धिमा रहनुपर्छ । यो भुल्नु हुँदैन । कति सहज छ, केवल मुरली पढेर सुनाउनु छ, फेरि पनि भन्छन्- ब्राह्मणी चाहिन्छ । ब्राह्मणी विना धारणा हुँदैन । अरे, सत्य-नारायणको कथा त साना बच्चाहरू पनि याद गरेर सुनाउँछन् । म तिमीलाई दिन-दिनै सम्झाउँछु- केवल बाबा (अल्फ)लाई याद गर । यो ज्ञान त ७ दिनमा बुद्धिमा बस्नुपर्छ । तर तिमी बच्चाहरू भुल्दछौ, बाबा त आश्चर्य मान्नुहुन्छ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । *रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।*

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) बाबाबाट आशीर्वाद वा कृपा माग्नु हुँदैन । बाबा, शिक्षक, गुरुलाई याद गरेर आफूमाथि आफैले कृपा गर्नु छ । मायासँग सावधान रहनु छ । आँखाले धोका दिन्छ, त्यसैले यसलाई आफ्नो अधिकारमा राख्नुपर्छ ।
- २) फाल्नु परचिन्तनका कुराले धेरै नोक्सान गर्छ त्यसैले जति हुन सक्छ शान्त रहनु छ, मौनमा रहनु छ । कहिल्यै पनि उल्टो-सुल्टो बोल्नु हुँदैन । न स्वयम् अशान्त हुनु छ, न कसैलाई अशान्त गर्नु छ ।

वरदान:- हजुरलाई सधैं साथ राखेर कम्बाइन्ड स्वरूपको अनुभव गर्नेवाला विशेष पार्टधारी भव

बच्चाहरूले जब दिलबाट भन्छन्- बाबा, त्यसपछि दिलाराम हाजिर हुनुहुन्छ, त्यसैले भनिन्छ हजुर हाजिर हुनुहुन्छ । विशेष आत्माहरू त छन् नै कम्बाइन्ड (संयुक्त) । मानिसहरूले भन्छन् जहाँ हेर्छु त्यहाँ तिमी नै तिमी छौ अनि बच्चाहरूले भन्छन् हामी जे गरे पनि, जहाँ गए पनि बाबा साथैमा हुनुहुन्छ । भनिन्छ- गर्ने-गराउनेवाला, त्यसैले गर्नेवाला र गराउनेवाला कम्बाइन्ड भए । यस स्मृतिमा रहेर पार्ट बजाउनेवाला विशेष पार्टधारी बन्दछन् ।

स्लोगन:- स्वयम्लाई यस पुरानो दुनियाँमा गेस्ट (अतिथि) सम्भरेर रह्यौ भने पुराना संस्कार र संकल्पलाई गेट आउट गर्न सक्नेछौ ।

✽ शब्दार्थ: १. मुखमा मुहलरा राख्नु- मौनमा रहनु, २. भरमुई-भगमुई- परचिन्तन ।